

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

Jahrbuch für das Oldenburger Münsterland

Vechta, Oldb, 1969-

Maria Middendorf: Worümme

urn:nbn:de:gbv:45:1-5285

Maria Middendorf

Worümme

Se staohht an 'n Straotenrand
Blaumen un Kessen ünnen an de Eiken
ein lütket Krüüz an den Stamm aohne Rinde
Traonen drüppt daol

Worümme he

He wör noch so jung
har noch so väle Pläöne
he wull den Herrgott deinen an 'n Altaor
wull üm helpen hier up Eern
us siene Wörde künning maoken

Wi bruukden üm noch
sien Lachen un Straohlen un siene Leiwde
fählt us so
har he nich bi us bliewen kunnt
wor wör sien Schutzengel
wat schöllt wi maoken aohne üm

Herrgott help mi tau begriepen

Stille

kiene Wörde taun Trost
bloß ein Ogenblick verwielien
sachte straoken äowern Arm
un de stumme Fraoge

Worümme

jao
worümme

Heinz von der Wall

Siene Viddelstunn'

He keek stump vör sik daol. He fixeerede den Ball. Dat was schwörer as süß: De Raosen was natter. Man de Rägen har uphöört. De Spälers wassen in den Kabinenruum gaohn. Amenn' trück de eene of ännere een dröög Trikot för de tweede Halftiet an.

Nu höörde üm de heele Platz. Bloß vör den eenen Kassen wassen een paor taugange un öövden. Ölfometerscheeten? Seeg dor naoh ut. Vällicht würden se ja noch inwesselt, un vällicht geev de Schiri einen Ölför för den TuS. He dröög blaufarven Jeans un eenen griesen Parka, de bi sien Daun wat hen un her schlabberde. Sien Müss'n, mit verschänen Auto-Emblem, seet so deep, dat sien Gesicht kuum tau sehn was. He tankde den Ball. De rullde ümmer 'n paor Träe vör üm hen, meist liekut, aover uk woll räken schraot. He kunn alltiet waohren, un kiener kunn üm den afnähmen. Aover dor was uk wiet un siet nich eener, de dat wull. Amenn' wüß he dat nich, he har bloß de Upsicht över dat Ledder vör sik. He drööp 't meist mit de Pieke, maol uk woll mit de Binnenkant van sienen rechten Schlappen. Mit links versöchde he nich, uk nich mit 'n Butenrist, un gaor nich mit de Hacke. He schlöög bi sien Spill eenen wieden Kring, de van Maol tau Maol enger würd. Siene Knee'e kreeg he meist nich liek, se bleeven wat inknickt. Vällicht fühlde üm so uk de Mumm, den Ball wiet tau scheeten. Sehg mannges raor ut, sien Vörankaomen. De Taukiekers ringsümtau - een paor harn gaor ehren Schirm noch upspannt - säen nich väl över dat Spill. 0:0. Maogerkost. Typisch Kriesliga. Een paor Veteraonen wüssen, wo 't fröher dorbi gaohn har. De Athleten vandaoge wassen doch alltaumaol verpimpelt. De vulle Insatz fühlde. Aovends wull vällicht uk noch de Fründin wat. Schull 'm sik hier vull rinhangen? 0:0. Afstiegen kunn de TuS nich mehr. Geef 't in de taukaomen Saison eenen nee'en Trainer? Disse was doch all veer Jaohre hier. Een Busse har fief, seß Buddels Beier - of uk Cola dorbi? - haolt. Siene Kumpels reeten üm se ut de Hand. Dicht dorbi een Wicht wiesde mit eene Zigarett' tüsken de Fingers up 't Feld naoh den Eensaomen. De beiden gägen ehr kennden